

Sygn. akt IIK 494/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Elżbieta Domagalska

Protokolant – st. sekr. sąd. Aneta Dybikowska, st. sekr. sąd. Anna Żebrowska, sekr. Anna Rogojsza

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.Elżbiety Biernackiej, Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.Elżbiety Dunaj – Wałach, Asesora Prokuratury Rejonowej w G.Iwony Kobus

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 07.12.2018r., 25.02.2019r., 25.03.2019r., 21.08.2019r., 23.09.2019r. sprawy

R. B.

syna T. i N. z d. D.

ur. (...) w E.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 15.08.2018r. na trasie Z. - S. gm. W. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 3 ust. 1 i art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym, w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierując samochodem osobowym marki A. (...) nr rej. (...) nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków na drodze i na łuku drogi w prawo wypadł z drogi wjeżdżając w pole, wskutek czego kierowany przez niego pojazd przewrócił się na prawy bok, a pasażerka B. S. doznała obrażeń ciała w postaci urazu ucha prawego wraz z układem słuchowym, obrażeń twarzoczaszki oraz uszkodzenia kręgosłupa w odcinku szyjnym skutkującym porażeniem czterokończynowym, co stanowi ciężki uszczerbek na zdrowiu,

tj. o czyn z art. 177§2kk w zw. z art. 178kk

II. W dniu 15 sierpnia 2018r. na trasie Z. - S. gm. W. na drodze publicznej, będąc w stanie nietrzeźwości 1,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym pojazd m-ki A. (...) o nr rej. (...) przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat orzeczonego wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 31 maja 2018r. sygn. akt. IIK164/16 w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 178a§1kk,

tj. o czyn z art. 178a§4kk

1. Oskarżonego **R. B.** odnośnie czynu zarzucanego w pkt I aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 15 sierpnia 2018r. na trasie Z. – S. gm. W. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 3 ust. 1, art. 19 ust.1 i art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierując samochodem osobowym marki A. (...) nr rej. (...) nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków na drodze wskutek czego utracił panowanie nad pojazdem i po wyjechaniu z łuku drogi w prawo wypadł z drogi wjeżdżając w pole, gdzie kierowany przez niego pojazd przewrócił się na prawy bok, a pasażerka B. S. doznała obrażeń ciała w postaci złamania tylnej kolumny kręgosłupa C5 z rozerwaniem krążka międzykręgowego C5-6 i uszkodzeniem rdzenia kręgowego na poziomie C5-6 skutkującego niedowładem czterokończynowym i niewydolnością oddechową, rany płatowej prawej okolicy skroniowej z oderwaniem małżowiny usznej, powierzchownej rany szarpanej okolicy biodra lewego oraz

powierzchnowych obrażeń mnogich okolic ciała, tj. obrażeń ciała skutkujących ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu w postaci ciężkiego kalectwa, choroby długotrwałej i trwałej niezdolności do pracy, tj. popełnienia czynu z art.177§2 kk w zw. z art. 178§1 kk i za to na podstawie art. 177§2 kk w zw. z art. 178§1 kk skazuje go na karę 7 (siedem) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

2. Na podstawie art. 46§1 kk zasądza od oskarżonego R. B. na rzecz pokrzywdzonej B. S. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwotę 100.000 (sto tysięcy) złotych.

3. Oskarżonego **R. B.** odnośnie czynu zarzucanego w pkt II aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 15 sierpnia 2018r. na trasie Z. - S. gm. W. na drodze publicznej, będąc w stanie nietrzeźwości 1,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku z dnia 20.04.2016r. sygn. akt IIK 1026/15 za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i jednocześnie nie stosował się do orzeczonego tym wyrokiem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 8 lat oraz prawomocnie skazanym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 31.05.2016r. sygn. akt IIK 164/16 za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i jednocześnie nie stosował się do orzeczonego tym wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, tj. popełnienia czynu z art. 178a§4kk i za to na podstawie art. 178a§4kk skazuje go na karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 42§3kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio i na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych.

4. Na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86§1 kk i art. 90§2 kk łączy orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu karę łączną 8 (osiem) lat pozbawienia wolności oraz łączy orzeczone środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio i orzeka wobec oskarżonego łączny środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

5. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 15 sierpnia 2018r. godz. 17:45 do dnia 01 października 2018r. godz. 17:45, od dnia 06 października 2018r. godz. 17:45 do dnia 25 marca 2019r. godz. 17:45 i od dnia 23 lipca 2019r. godz. 17:45 do dnia 23 września 2019r.

6. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. S. tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu kwotę 1.476 (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) zł powiększoną o kwotę 339,48 (trzysta trzydzieści dziewięć 48/100) zł podatku vat, tj. łącznie kwotę 1.815,48 (jeden tysiąc osiemset piętnaście 48/100) zł.

7. Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983r. z późn. zm.) zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 494/18

UZASADNIENIE

Z uwagi na treść wniosku o sporządzenie uzasadnienia ograniczono je w myśl art. 423§1a kpk do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu oskarżonego.

Oskarżony R. B. odnośnie czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia uznany został za winnego tego, że w dniu 15 sierpnia 2018r. na trasie Z. – S. gm. W. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 3 ust. 1, art. 19 ust. 1 i art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym w ten

sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierując samochodem osobowym marki A. (...) nr rej. (...) nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków na drodze wskutek czego utracił panowanie nad pojazdem i po wyjechaniu z łuku drogi w prawo wypadł z drogi wjeżdżając w pole, gdzie kierowany przez niego pojazd przewrócił się na prawy bok, a pasażerka B. S. doznała obrażeń ciała w postaci złamania tylnej kolumny kręgosłupa C5 z rozerwaniem krążka międzykręgowego C5-6 i uszkodzeniem rdzenia kręgowego na poziomie C5-6 skutkującego niedowładem czterokończynowym i niewydolnością oddechową, rany płatowej prawej okolicy skroniowej z oderwaniem małżowiny usznej, powierzchownej rany szarpanej okolicy biodra lewego oraz powierzchownych obrażeń mnogich okolic ciała, tj. obrażeń ciała skutkujących ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu w postaci ciężkiego kalectwa, choroby długotrwałej i trwałej niezdolności do pracy, tj. popełnienia czynu z art. 177§2 kk w zw. z art. 178§1 kk i za to na podstawie art. 177§2 kk w zw. z art. 178§1 kk skazany został na karę 7 lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 42§3 kk orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, a nadto zasądzono na podstawie art. 46§1 kk od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej B. S. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwotę 100.000 złotych.

Oskarżony R. B. odnośnie czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia uznany został za winnego tego, że w dniu 15 sierpnia 2018r. na trasie Z. – S. gm. W. na drodze publicznej, będąc w stanie nietrzeźwości 1,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku z dnia 20.04.2016r. sygn. akt IIK 1026/15 za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i jednocześnie nie stosował się do orzeczonego tym wyrokiem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 8 lat oraz prawomocnie skazanym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 31.05.2016r. sygn. akt IIK 164/16 za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i jednocześnie nie stosował się do orzeczonego tym wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, tj. popełnienia czynu z art. 178a§4 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk skazany został na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 42§3 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio i na podstawie art. 43a§2 kk środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000 złotych.

Zgodnie z zasadą określoną w art.3 ust.1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym uczestnik ruchu jest obowiązany zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga - szczególną ostrożność i unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić albo w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę. Kierujący pojazdem obowiązany jest jechać z prędkością zapewniającą panowanie nad pojazdem, z uwzględnieniem warunków, w jakich ruch się odbywa, w szczególności rzeźby terenu, stanu i widoczności drogi, stanu i ładunku pojazdu, warunków atmosferycznych i natężenia ruchu (art. 19 ust.1 tej ustawy). Kierowca ma obowiązek obserwować drogę i nie tylko prowadzić pojazd zgodnie z obowiązującymi nakazami i zakazami, lecz winien także prowadzić pojazd w sposób rozważny i ostrożny. Zgodnie z treścią art.45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym zabronione jest kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości. Oskarżony R. B. naruszył te zasady bezpieczeństwa obowiązujące w ruchu drogowym, gdyż kierował samochodem znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącej 1,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i nie dostosował prędkości jazdy do istniejących warunków drogowych. W ocenie Sądu oskarżony naruszył te zasady umyślnie. Będąc osobą dojrzałą w pełni zdawał sobie sprawę ze swego stanu nietrzeźwości i jego wpływu na kierowanie pojazdem, a także prędkości z jaką prowadził pojazd. Naruszając te zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym doprowadził on do wypadku wskutek czego pasażerka jego samochodu B. S. doznała obrażeń ciała skutkujących ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu w postaci ciężkiego kalectwa, choroby długotrwałej i trwałej niezdolności do pracy. Nie ulega wątpliwości w świetle zebranego materiału dowodowego, iż oskarżony spowodował ten wypadek nieumyślnie. Mając na uwadze całokształt ustaleń stwierdzić należy, iż R. B. w pełni wyczerpał tym zachowaniem znamiona przestępstwa z art.177§2kk w zw. z art.178§1kk. Kierując zaś w tym dniu samochodem będąc w stanie nietrzeźwości, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku w sprawie IIK 1026/15 i wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie IIK 164/16 i nie stosując się do orzeczonego tymi wyrokami zakazu

prowadzenia pojazdów mechanicznych wyczerpał on znamiona przestępstwa z art.178a§4kk. Nie ulega wątpliwości, że drugie z przestępstw popełnił umyślnie. Tego dnia przed zdarzeniem spożywał alkohol w znacznej ilości, o czym świadczą wyniki badań i mając pełną świadomość swego stanu zdecydował się kierować samochodem.

Wymierzając karę i środki karne oskarżonemu R. B. za poszczególne przestępstwa Sąd miał na uwadze, by ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy sprawcy, ale też uwzględniała cele, jakie mają osiągnąć wobec oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości jego czynów. Za surowym ukaraniem za spowodowanie wypadku przemawiały okoliczności zdarzenia, umyślne naruszenie podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego, rozmiar ujemnych następstw czynu oskarżonego, jakim były cierpienia pokrzywdzonej, liczne obrażenia jej ciała i ich skutki oraz znaczna szkodliwość społeczna jego czynu. Za surowym ukaraniem za czyn z art.178a§4kk przemawiał znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego, fakt, iż dopuścił się go bez żadnego uzasadnionego powodu oraz skutki jakie czyn ten spowodował. Dopuścił się tego czynu będąc wcześniej już dwukrotnie prawomocnie skazanym za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (do wypełnienia znamion przestępstwa z art. 178a§4 kk wystarczające jest jedno skazanie) i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdu mechanicznego w związku ze skazaniem za to przestępstwo. Świadczy to o rażąco lekceważącym stosunku oskarżonego do obowiązującego porządku prawnego i orzeczeń sądowych. Na niekorzyść oskarżonego odnośnie obu czynów przemawiał fakt, iż wcześniej był już kilkakrotnie karany za przestępstwa (informacja z KRK k.86, 290). Z drugiej strony Sąd miał na uwadze, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyraził skruchę.

Zważywszy na wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał za odpowiednią dla oskarżonego za pierwszy z przypisanych mu czynów karę 7 lat pozbawienia wolności. Orzeczono też zgodnie z treścią art. 42§3 kk wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Zasądzono nadto na podstawie art. 46§1 kk od oskarżonego zgodnie z wnioskiem pokrzywdzonej B. S. kwotę 100.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Kwota ta w ocenie Sądu jest adekwatna do wyrządzonej jej krzywdy, jej cierpień fizycznych i psychicznych spowodowanych długotrwałą chorobą i ciężkim kalectwem oraz skutkiem w postaci trwałej niezdolności do pracy. Za czyn II aktu oskarżenia zaś uznano za odpowiednią karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono też wobec oskarżonego za czyn ten zgodnie z treścią art. 42§3 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio i zgodnie z treścią art. 43a§2 kk środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000 złotych. Kary te i środki karne pozostają w ocenie Sądu we właściwych proporcjach tak wobec stopnia winy oskarżonego, jak też stopnia społecznej szkodliwości jego czynów. Na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86§1 kk i art. 90§2 kk połączono orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzono oskarżonemu karę łączną 8 lat pozbawienia wolności oraz połączono orzeczone środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio i orzeczono wobec oskarżonego łączny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Wymierzając karę łączną zastosowano zasadę częściowej absorpcji mając na uwadze bliskość czasową obu czynów i ich łączność przedmiotowo-podmiotową. Orzekając karę łączną w tym wymiarze Sąd miał też na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 85a kk). Zgodnie z treścią art. 90§2 kk przy wymiarze łącznego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio stosowano odpowiednio przepisy o karze łącznej.

Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności w myśl art.63§1kk zaliczono oskarżonemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie związany z tymczasowym aresztowaniem od dnia 15 sierpnia 2018r. godz. 17:45 do dnia 01 października 2018r. godz. 17:45, od dnia 06 października 2018r. godz. 17:45 do dnia 25 marca 2019r. godz. 17:45 i od dnia 23 lipca 2019r. godz. 17:45 do dnia 23 września 2019r.

O wynagrodzeniu adw. T. S. – obrońcy oskarżonego wyznaczonego z urzędu rozstrzygnięto w oparciu o treść art. 618§1 pkt 11 kpk ustalając wysokość tego wynagrodzenia na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z

dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714 z późn. zm.).

Mając na uwadze, że oskarżony poza mieszkaniem nie posiada majątku i utrzymuje się z renty socjalnej w wysokości 700 zł miesięcznie Sąd uznał, że uiszczenie przez niego opłaty i pozostałych kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe i w związku z tym na podstawie art. 624§1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983r., Nr 49, poz.223 z późn. zm.) zwolnił go z tego obowiązku.